

ஊராட்சித்துறை அமைச்சர் க. விசயரத்தினம் (இலண்டன்) -

தொல்காப்பியம் என்னும் நூலைத் தொல்காப்பியனார் என்ற பெரும் புகழ் பெற்ற புலவன் பாடியருளினார். தொல்காப்பியம் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்மலை, சமீபமலை, வளம், சபைப்பம், வனப்பு, நாகரிகம், பெருநிலை போன்றவற்றுடன் தோன்றிக் காலத்தால் பழமலை வாய்ந்த ஒரு பெரிய இலக்கண, இலக்கிய உயிர் நூலாய் நம் மத்தியில் உலா வருகின்றது. இந்நூலையாத் தொல்காப்பியனார் தலசைச் சங்க இறுதியிலும், இடைசைச் சங்கத் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்தவராவார். இடைசைச் சங்கத்தாருக்கும் கடசைச் சங்கத்தாருக்கும் நூலாயிற்று தொல்காப்பியம்' என்று நக்கீரனார் கருதியுள்ளார். மலேம, 'தொல்காப்பியம் பண்டதைத் தமிழர்களின் தோன்மலையையும், நாகரிகச் சிறப்பையும் விளக்கும் பழம் பெருநூல்' என்பது டாக்டர் மு.வரதராசனாரின் கருறாகும்.

இன்னும், 'தொல்காப்பியம் புகழ்த் தொல்காப்பியன்' எனப் போற்றப்படுகின்றார் தொல்காப்பியர். இவர் ஒரு காப்பியக் குடியில் தோன்றியவரென்றும், அவர் இயற்பெயர் தொல்காப்பியர் எனவும் சான்றோர் கருவார். வேறு சிலர் இவரின் இயற்பெயர் 'திரணதாமாக்கினி' எனவும் 'சமதக்கினியாரின் புதல்வர்' எனவும் கருவார். அகத்தியனாரின் பன்னிரு மாணாக் கர்களும் முதல் மாணவன் தொல்காப்பியனார் ஆவார். இன்னும், இவர் பரசுராமரின் உடன் பிறந்தவரென்றும் ஒரு கதையுமுண்டா.

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று பெரும் அதிகாரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒன்பது ஒன்பது இயல்களாக ஒருமித்து 27 இயல்கள் உள்ளன. எழுத்ததிகாரத்தில் 483 சீர்திரங்களும், சொல்லதிகாரத்தில் 463 சீர்திரங்களும், பொருளதிகாரத்தில் 656 சீர்திரங்களும் ஒருமித்து 1,602 சீர்திரங்கள் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளன. ஆனால், இந்நூற் சீர்திரங்கள் 1,595 என இளம்புரணரும், 1,611 என நச்சினார் கினியரும் வகுத்து உரையெழுதியுள்ளனர்.

செந்நாப்புலவரான பனம்பாரனார் தொல்காப்பியனாரின் ஒரு சாலமை மாணவர். இவர் தொல்காப்பிய நபிலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் ஒன்றினசைச் செய்துள்ளார். இஃது இந்நபிலின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. 'நிலந்தரு திருவிற பாண்டியன்' என்பானின் அரச அவயிலே அதங்கோட்டாசிரியரின் முன்பாக அந்நாளில் தொல்காப்பியம் அரங்கிறேற்பட்டது என்ற செய்தியும் அப்பாயிரத்தின் மபிலம் பின்வருமாறு அறியக்கிடக்கின்றது.

“ வடவங்கடந் தனெ்குமரி
ஆயிடதை
தமிழ்கபறும் நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்துளும் ஆயிரு முத்தலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்

செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடும்
முந்துநபில் கண்டு முறைபட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறும் பனுவல
நிலந்தரு திருவிற பாண்டியன் அவயைத்து
அறங்கரை நாவின் நானம்றை முற்றிய

அதங்கோட்டாசாற் கரிதபத் தரெந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரபைபின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப்பியன் எனத் தன்பயெர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோனே. ”

இப்பாயிரத்தின் பொருள் :- 'வடக்கின்கண் வங்கட மலையும் தறெகின்கண் குமரியாறும் எல்லையாகி அதனிடபைபட நிலவியது தமிழ்கபறும் நல்லுலகமாகும்'. அதன்கண் நிலவிய வழக்குகளையும், செய்துட்களையும், அவற்றிற்குரிய எழுத்து, சொல், பொருள் இலக்கணங்களையும் ஆராய்ந்தனர். செந்தமிழின் இயற்கையோடும் பொருந்திய வழக்குகளையும் நோக்கி, முன்பு எழுந்தநபில்களையும் கற்றுத் தரெந்தனர்.

வறெறிச் செல்வனான பாண்டியன் மாகீர்த்தியின் அவயைத்தே, அறத்தினகைக் கபறும் நாநலத்தை உடையவனும், நானம்றகைகை கற்றறிந்தவனும், அதங்கோடும் என்னும் ஊரின் ஆசிரியனாகக் குற்றமில்லாத இப்பனுவலையும் தம் அறிவுத் திறனால்

தொகுத்துத் தந்தனர். மயக்கம் இல்லா நிறியோடும் எழுத்து இலக்கணத்தகை காட்டி, அதன் பிரகாரம் அமனத்து விளங்கும் சொல்லும் பொருளமாகிய இலக்கணங்களையெல்லாம் காட்டினர்.

நீர் நிறைந்த கடலாகிய எல்லையைக் கொண்ட உலகில், இந்திரனால் இயற்றப்பட்ட ஐந்திரத்தகை கற்று, நிறைந்த அறிவு பெற்றவரும், 'பழைய காப்பியக் குடியினர்' எனத்தம் பெயரை உலகில் நிலைநாட்டியவரும், மற்றும் பல்வறே புகழையும் தாங்குபவரான சிறப்பினையுடைய தொல்காப்பியனார் ஆவார்.' என்பதாகும்.

வடக்கே திருவங்கட மலையும், தற்கே குமரியாறும், கிழக்கு மறே குத்திசகைகளில் கடலாகவும் அமனத்த எல்லைப் பரப்பே ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் காலத்துத் தமிழ்நாடு என்றழைப்பர். ஆனால், தொல்காப்பியத்திற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கிய பனம்பாரனார் கடல் எல்லைகளைக் குறிக்கவில்லை. அவர் பாயிரம் இவ்வாறு தொடங்குகின்றது.

'வடவங்கடந் தனெ்குமரி
 ஆயிடதை
 தமிழ்க்குறும் நல்லுலகத்து ..'

பனம்பாரனாரின் பாயிரத்தில் ஒரு சிறப்பு அம்சம் அமனத்திரும்புதநாம காணலாம். இங்கே ஆசிரியர் ஒரு விடயத்தை - அதாவது கிழக்கு, மறே குத்திசகைகளில் கடல் எல்லையாக அமனத்துள்ளதனைப் பதசை சொல்லாமற் சொல்லிப் போகின்றார். வடக்கே நீண்ட தொடர் வங்கட மலை. தற்கே பாய்ந்தோடும் குமரியாறு. இது கடல் வரை சன்றோ சங்கமிக்கும். எனவே, கடல் எல்லையைக் கற்றாமற் கற்றியுள்ளார். இன்னும், வங்கட மலைக்கும், குமரியாறுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு என்று குறிப்பிடுவது கிழக்கு, மறே குத்திசகைகளில் கடல் எல்லைவரை உள்ள நிலப்பரப்பே தமிழ்க்குறும் நல்லுலகமாகும் என்பது தோன்றா நிற்கும்.

00000000000000000000 000000

தொல்காப்பியர் காலத்தால் மித்தவர். எனவே அவரின் கால எல்லையைக் கணிப்பதில் பெரும் பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. தொல்காப்பியரது காலம் பற்றி பல ஆண்டுகளாக தமிழறிஞர்கள் மத்தியில் பல்வறே கருத்துகள் இருந்து வந்துள்ளன. அவரது காலம் பற்றிப் பல ஆய்வுக் கருத்தரங்கங்கள் நடாத்தப்பட்டும் எதுவிதமான பலன்கள் ஏதும் எட்டப்படவில்லை. இந்நிலையில் ஆய்வாளர்களும், எழுத்தாளர்களும், மற்றையோரும் தங்களாகக் கற்றவாறு தொல்காப்பியரின் காலத்தைப் பல்வறே பட்ட ஆண்டுகளைப் பாவனைப்படுத்தி வந்ததால் சீர்நிலை குலனத்து காணப்பட்டது.

இனி, துலகாப்பியரின கால ஂலலயைகை கணித்த முறை பற்றியும், அது துடர்பில் ஂழுந்த பல பிரச்சினகைகள் பற்றியும் ஈண்டுக காண்பும.

- கவுலபர் திருமடமும், சமம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனமும் இணைந்து துலகாப்பியர் கால ஆராய்ச்சிக்

கருத்தரங்கை 2010ஆம் ஆண்டில் நடாத்தினர்.

- கடந்த ம஁ன்று ஆண்டுகளாகச் சமம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் நடத்திய முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட துலகாப்பியக்

கருத்தரங்கங்களில் துலகாப்பியரின காலத்தையும், நாளையும் வரையறை செய்துள்ளனர்.

- கவுலபர் திருமடத்தில் ம஁ன்று நாட்கள் நிகழ்ந்த திருவள்ளுவர் ஆண்டு கருத்தரங்கில், அறிஞர் பலரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டது,

துலகாப்பியர் நாளும், கால ஂலலயையும் தீர்மானிக்கப்பட்டதுள்ளது.

- அதன்படி, சித்திரதை திங்கள் முழுமதி அவரது நாள் (சித்திராப் பௌர்ணமி) ஂன்றும், அவரது கால ஂலலை கி.மு. 711 (ஆண்டு 2721ஸ்ரீ 2010+711) ஂன்றும் ஂருமனதாகத் தீர்மானம் நிறவைறேற்பட்டதுள்ளது.

- துலகாப்பியர் கவுட்பாடுகள் குறித்த கருத்தரங்கம் ஂன்றைச் சித்திரை மாதம் 2010ஆம் ஆண்டில் முனைவர் கு.சிவமணி தலமையில் நடபெற்றது. இதில் துலகாப்பியரின திருவுருவப் படத்தை புலவர் த.சுந்தரராசன் திறந்து வகைக், முனைவர்கள் பெ. சயம்பு, இரா. காசிராஜன் புுன்றோர் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினர்.

• ததொல்காப்பியர் காலம் குறித்த இத்தீர்மானத்தை தமிழக அரசு ஏற்று, உலகச் சமெம்மொழி மாநாட்டில் ததொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 711 என்றும், அவரது நாள் அந்த ஆண்டின் சித்திரத்தை திங்கள் முழுமதிநாள் (சித்திராப் பௌர்ணமி) என்றும் அறிவித்து, ததொல்காப்பியர் புகழை நிலைபெறச் செய்வவண்டும் என்று தமிழ்ச் சான்றோர் சார்பாக, பரோசிரியர் கு. சிவமணி, பரோசிரியர் தமிழண்ணல் மற்றும் ஆறு.அழகப்பன் போன்றோர் வண்டும்கோள் விடுத்துள்ளனர் .

• இன்று தமிழ் மக்கள் 'ததொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 711' என்று பாவனைப் படுத்துத் ததொடங்கியுள்ளது பாராட்டுக் குரியதாகும் . மலேும், பாண்டிய நாட்டில் இருந்து தமிழ் வளர்த்த முச்சங்கங்களில் ஒன்றான இடசை சங்க காலத்தின் இறுதியில் இந்நிலை எழுதப்பட்டதாகச் சிலர் கருதினர் . இதன் அடிப்படையிலும், இறையனார் களவியல் உரையில் காணப்படும் முச்சங்கங்கள் செயற்பட்ட கால அளவுகளின் படியும், ததொல்காப்பியம் கி.மு. 5000 ஆண்டளவில் எழுந்தது என்றும் இவர்கள் கணித்தனர் . எனினும் தற்கால ஆய்வாளர்கள் சிலர் இதை ஏற்க மறுத்தனர் . திருவாளர்கள் த.பொ.மீ நாட்சிசுந்தரம், இலக்குவனார் போன்றோர் ததொல்காப்பியம் கி.மு. 700ஆம் ஆண்டளவில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதினர் . வறே சிலர் இந்நிலை கி.மு.500 க்கு முன்பின்னாகக் கணிப்பிட்டார்கள் .

சன்னைப் பலகலகைக் கழகத்தின் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையைத் தலைவராகப் பணியாற்றிய எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளையும் வறே சில வளினாட்டு அறிஞர்களும் இந்நிலை காலத்தலைமலேும் பின் தள்ளி கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டு என்றனர் . இன்னும் சிலர் ததொல்காப்பியம் பல ஆசிரியர்கள் கொண்டது என்றும், அதன் கால எல்லையை கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் ததொடங்கி கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டு வரை எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கறினர் . எனினும் ததொல்காப்பியம் கிறிஸ்துவாக்கு முற்பட்டது என்பதே பரெும் பாலானாரின் கருத்தாய் அமைந்திருந்தது .

0000000000000000 000000 000000

தமிழினம் உலகிலயே மிகத் ததொன்மை வாய்ந்த நாகரிகச் சிறப்பும், இலக்கிய வளமும், விழுமிய பண்புகளும், காலத்தை விஞ்சும் ததொன்மையும் நிறைந்த ஓர் இனம் . ஆனால் தமிழினத்திற்கு ஓர் ததொடர் ஆண்டு இன்றி நீண்ட காலமாக இருந்துள்ள மலை கவலைக் குரிய ஓர் விடயமாகும் . இக்குறையைத் தீர்க்கப் பல தமிழறிஞர்கள் 1921 ஆம் ஆண்டு சன்னையில் பச்சையப்பன் கல்லரியில் தமிழ்ப் பறிஞர் மறமைலையடிகள் தலைமையில் ஓர் மாநாட்டைக் கட்டி தமிழர்களாக்கு உலகப் புகழை ஈட்டித் தந்த திருக்குறள் நிலையாத் திருவள்ளுவர் காலத்திலிருந்து ததொடர் ஆண்டாக ஏற்பதனை ஏகமனதாகத் தீர்மானித்தனர் . இதனைத் தமிழ் இனம் ஏற்றுக்

கொண்டது. இதனைத் தமிழக அரசும் 1971 ஆம் ஆண்டில் ஏற்று அனுமதியும் வழங்கியது.

00000000000000

திருவள்ளுவர் திருக்குறளை முப்பெரும் பகுதிகளாக அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என ஒவ்வொன்றும் பத்துக்குறள்கள் கொண்ட நூற்றி முப்பத்து மூன்று (133) அதிகாரங்களில் ஒருமித்து ஆயிரத்து முன்னூற்றி முப்பத்து (1330) குறள்களைப் பாடியருளிய தயை வப்புலவராவார். கடந்த இரண்டாயிரம் (2000) ஆண்டுகளாக மக்கள் மத்தியில் திருக்குறளின் கருத்தொளி மங்காது பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது அந்நூலின் சிறப்பாற்றலை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. திருவள்ளுவர் கி.மு. 31 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். இன்று நாம் அவர் தொடர் ஆண்டினை ~~ திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2042 || (31 + 2011) என்று கருதுகின்றோம். இன்று சில தமிழ் ஊடகங்கள் இத் தமிழ் ஆண்டினையும் பாவனையில் சேர்க்கின்றன. இன்னும் முழு அளவில் திருவள்ளுவர் ஆண்டினதைத் தமிழுலகம் கையாள முன்வரவேண்டும். இதனை உயிர்ப்பட்டும் பணியென நினந்து எல்லாத் தமிழ் ஊடகங்களும் ஒருமித்துச் செயலாற்றின் முயற்சி தானே திருவினயாகும்.

தமிழினத்துக்கு ஒரு தொடர் ஆண்டு இல்லாத குறையைத் 'திருவள்ளுவர் தொடர் ஆண்டு' என நிர்ணயித்து, அதை நடமைமுறைப்படுத்தியதற்கும், அண்மையில் 'தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 711' என்று தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து அறிஞர் குழாம் முன்னிலையில் ஆய்வு நடத்தி நிறைவேற்றப்பட்டதற்கும் தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களையும், தமிழ் நாட்டு அரசையும் பாராட்டிப் போற்றுவது நம் மனவரின் கடமையாகும்.

தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களுக்கு இன்னும் ஒரு பணி எதிர்பார்த்து திருக்கின்றது. திருமந்திரம் நூலை எழுதிய திருமல்லர், இதிகாசங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய நூல்களை எழுதிய வால்மீகி, வியாச மகரிசி ஆகியோரின் கால எல்லைகளை இதுவரை கணிக் காதிருப்பது மிகுந்த கவலகைக் குரிய விடயமாகும். எனவே திருமல்லர், வால்மீகி, வியாச மகரிசி ஆகிய தத்துவமதேகைகளின் கால எல்லைகளைக் கணக்கிலெடுத்து, அவற்றைத் தீர் ஆய்வு செய்து, சிறந்த முடிவுகளை மக்கள் மத்தியிலும், தமிழ் நாட்டு அரசிடமும் வகைகவண்பிய சீரிய பொறுப்பு தமிழ் நாட்டு அறிஞர் குழாமின் முக்கிய கடமையாகும் என்று தமிழுலகம் வண்பி நிற்கின்றது.

wijey@talktalk.net